

(המשך מעמוד 16)

שזה מתחיל להימאס, אולי יש אנשים שזה לא נמאס להם. זה תלוי במיבנה הנפשי של כל אדם.

זאת אומרת שבתחלה היתה לך תחושת שליחות, שגורעה עם השנים?

בתחלה היתה לי תחושת שליחות, היה לי יותר עניין. אחרי שנים, דברים נעשים יותר קשים. היתה לי גם הרגשה שבמשך הזמן אתה נעשה יותר קהה לסבל של האנשים. בגלל עצם מעבר הזמן, ואני חושב שאנשים צריכים להחליף קריירות, אני חושב שזה רצוי, ולא להיות תקועים כל החיים באותה הדבר.

לא היתה לך שאיפה להיות שופט בבית-הדין?

זה מעולם לא היה לי, כי הבנתי שזה לא בשבילי.

למה?

כי אני לא מסוגל לעסוק במאטריה שעיקרה הוא בדיקת המעשים שעשו שופטים אחרים בערכאות יותר נמוך. שיעקרה הוא נייטרל, שבה אין לך את המגע הישיר עם העדים, עם הקהל.

כמו שאתה מתאר את השופט האידאלי, זה אדם די יבש, מרוחק מהחברה, קר, חסרי-רגשות כמעט, או שריג-שותי מאלץ קהים?

זה לא מדויק, כי ישנם הרבה אנשים חמים שמצליחים בבית-הדין מישפט לשלוט על הרגשות שלהם ולהעמיד מחיצה.

זה אפשרי?

כן, כנראה. עובדה שיש אנשים ש-

עושים את זה.

אומרים שבתבות בי עיתונים לא משפיעות על שופטים. זה באמת לא משי?

פועל שופט יכול לקרוא כתבה בעיתון על מישהו שלו י להתעלם לחלוטין ממה שכתוב שם?

ההשפעה היא לא ישירה ו ספציפית. לדוגמה: אם יגידו בעיתון שהעונש שצריך להטיל על נאשם מסוים הוא לא חמש שנות-מאסר אלא שמונה שנות-מאסר, בוודאי שזה לא דבר שיכול להשפיע, אבל מה שכן משפיע זו האווירה הכוללת, והאווירה הכוללת גם צריכה להשפיע.

למה?

כי ההשקפה שלי היא שאסור שבת-הדין ישפוט והיו מנותקים מהחברה ומהציבור. לדוגמה: השופטים צריכים לדעת שיש מגיפה של מיקרואנס.

השופטים צריכים לדעת מה קורה בעם, כרוחם. השופטים חייבים לדעת שיש עצורים שמתאבדים בחדריהם.

כי היה כסופו של דבר לבית המישפט יש תפקיד חברתי. והתפקיד החברתי יכול להתמלא אך ורק אם בית-הדין משפוט ער לרחשי-הציבור. אי סדר גם שיהיה פער יותר מדי גדול בין ההחלטות של בתי-הדין ובין מה שהציבור חושב. כי כסופו של דבר בתי-הדין משפוט צריכים לבטא את רוח העם, אם כי לא בשמעות המדוקדקות והמידית של הביטוי.

השאלה אם רוצה העם באה ליד ביטוי בעיתונות.

אני חושב שבמידה רבה כן.

כשאתה הית רואה כי עיתון ידעה או מאמר די מתייחס למישפט שלך, באופן טבעי הית יותר מעניין בזה, או שלא הית מסתכל?

דבר ראשון הייתי סוגר את העיתון ולא הייתי קורא את זה. אף אחד לא יאמין לי אולי, אבל ככה זה. ולמשל, כשקרה פעם שראיתי כתבה בטלוויזיה על איזו תפיסה של חשודים בנמל-התעופה בלוד, הראו תמונה שה שוטרים עומדים כמו בתמונת-מחזור, והרכבו הגנוב היה מונח לפני הרגלים שלהם והיתה שם הצגה שלמה. ולמחרת בבוקר, כשהביאו לפני את החשודים וביקשו לעצור אותם, אני פלטתי את עצמי, אני אמרתי שאני לא מוכן.

למה?

כי אני לא מסוגל לעסוק במאטריה שעיקרה הוא בדיקת המעשים שעשו שופטים אחרים בערכאות יותר נמוך. שיעקרה הוא נייטרל, שבה אין לך את המגע הישיר עם העדים, עם הקהל.

כמו שאתה מתאר את השופט האידאלי, זה אדם די יבש, מרוחק מהחברה, קר, חסרי-רגשות כמעט, או שריג-שותי מאלץ קהים?

זה לא מדויק, כי ישנם הרבה אנשים חמים שמצליחים בבית-הדין מישפט לשלוט על הרגשות שלהם ולהעמיד מחיצה.

זה אפשרי?

כן, כנראה. עובדה שיש אנשים ש-

עושים את זה.

אבל זו אולי האפשרות

למה?

כי אני לא מסוגל לעסוק במאטריה שעיקרה הוא בדיקת המעשים שעשו שופטים אחרים בערכאות יותר נמוך. שיעקרה הוא נייטרל, שבה אין לך את המגע הישיר עם העדים, עם הקהל.

כמו שאתה מתאר את השופט האידאלי, זה אדם די יבש, מרוחק מהחברה, קר, חסרי-רגשות כמעט, או שריג-שותי מאלץ קהים?

זה לא מדויק, כי ישנם הרבה אנשים חמים שמצליחים בבית-הדין מישפט לשלוט על הרגשות שלהם ולהעמיד מחיצה.

זה אפשרי?

כן, כנראה. עובדה שיש אנשים ש-

כי נאמרו דברים באותה כתבה שכאילו כבר הרשיעו את החשודים, וניתנו גם פרטים מסוימים לגבי העובדות. ואני האמנתי שהשופט, כשהוא דן בעניין, צריך לדון על פי העובדות שהוא יודע על סמך מה שמוכח לפניו בבית-הדין. ולא על סמך מה שהוא קרא בעיתון או על סמך מה שהוא ראה בטלוויזיה — כי העובדות בעיתון ובטלוויזיה לא עוברות את הסינון של ראיות כשירות. שם מביאים כל מיני דברים שאולי הם לא אמת, וכמובן שמביאים רק חלק קטן מהעובדות ולעיתים אתה, באופן תת-הכרתי אולי, לא מסוגל להבחין בין מה שראיתי ושמעתי בבית-הדין, לבין ההשפעה המידית שהיית נתון לה מגורמים חיצוניים.

אמרת אז שאתה פוסל את עצמך בגלל הכתבה בטל-ויזיה?

כפירוש אמרתי שאני פוסל את עצמי.

זה נדיר?

כן.

זו הפעם היחידה שעשית את זה?

אני חושב. אני גם אמרתי אז באותה הזדמנות לאנשי-המשטרה שבאו לשם, שאם הם ימשיכו בשיטה הזאת של הצגה לפני שמביאים את החשודים לבית-הדין, אז בכל פעם שהם יעשו את ההצגה הזאת, הם יצטרכו להפסיק שופט שלא רואה טלוויזיה, או שופט אחר שלא איכפת לו.

קרה פעם שפסלת את עצמך מסיבות מצפוניות?

לא, אני לא זוכר. אילו הייתי פוסל את עצמי, זה היה בדרך-כלל בגלל היכרות קודמת עם צד במישפט, או

כפירוש אמרתי שאני פוסל את עצמי.

זה נדיר?

כן.

זו הפעם היחידה שעשית את זה?

אני חושב. אני גם אמרתי אז באותה הזדמנות לאנשי-המשטרה שבאו לשם, שאם הם ימשיכו בשיטה הזאת של הצגה לפני שמביאים את החשודים לבית-הדין, אז בכל פעם שהם יעשו את ההצגה הזאת, הם יצטרכו להפסיק שופט שלא רואה טלוויזיה, או שופט אחר שלא איכפת לו.

קרה פעם שפסלת את עצמך מסיבות מצפוניות?

לא, אני לא זוכר. אילו הייתי פוסל את עצמי, זה היה בדרך-כלל בגלל היכרות קודמת עם צד במישפט, או

כפירוש אמרתי שאני פוסל את עצמי.

זה נדיר?

כן.

זו הפעם היחידה שעשית את זה?

אני חושב. אני גם אמרתי אז באותה הזדמנות לאנשי-המשטרה שבאו לשם, שאם הם ימשיכו בשיטה הזאת של הצגה לפני שמביאים את החשודים לבית-הדין, אז בכל פעם שהם יעשו את ההצגה הזאת, הם יצטרכו להפסיק שופט שלא רואה טלוויזיה, או שופט אחר שלא איכפת לו.

קרה פעם שפסלת את עצמך מסיבות מצפוניות?

לא, אני לא זוכר. אילו הייתי פוסל את עצמי, זה היה בדרך-כלל בגלל היכרות קודמת עם צד במישפט, או

כפירוש אמרתי שאני פוסל את עצמי.

זה נדיר?

כן.

זו הפעם היחידה שעשית את זה?

אני חושב. אני גם אמרתי אז באותה הזדמנות לאנשי-המשטרה שבאו לשם, שאם הם ימשיכו בשיטה הזאת של הצגה לפני שמביאים את החשודים לבית-הדין, אז בכל פעם שהם יעשו את ההצגה הזאת, הם יצטרכו להפסיק שופט שלא רואה טלוויזיה, או שופט אחר שלא איכפת לו.

קרה פעם שפסלת את עצמך מסיבות מצפוניות?

לא, אני לא זוכר. אילו הייתי פוסל את עצמי, זה היה בדרך-כלל בגלל היכרות קודמת עם צד במישפט, או

כפירוש אמרתי שאני פוסל את עצמי.

היחידה שלך לדבר על פוליטיקה?

בין שופטים לא מדברים על פוליטיקה, ואני לא יודע מה הדעות הפוליטיות של רוב השופטים.

יש ישיבות בוקר של שופטים?

לא. לפעמים מתכנסים כמה שופטים בהפסקה ושותים ביחד תה כי אחת הלשכות. יש ישיבות פעם בשבוע ביום מסוים, מדברים על נושאים של העבודה. אלה החיים החברתיים.

יש מריבות בין שופטים?

מעט מאוד. זה כלי-כך נדיר. גם בגלל אופיים ואישיותם של השופטים וגם משום שאין הרבה נקודות-מגע בין שופט לשופט בניגוד-העבודה, וכשי יושבים בהרכב של שלושה, המחד לוקות הן בעניינים מיקצועיים ולא על רקע אישי.

היית מקבל יחס מיוחד בפגישות יומיומיות במכולת?

כן, אתה צריך להילחם בדבר הזה כל הזמן. יש לך צורך להילחם. בעיקר בערים קטנות, להסתכל בשבע עיניים, כדי שבעל חנות-המכולת לא יתן כוס לכן בהנחה של אגורה או חצי אגורה, עד שעברנו לקנות בסופרמרקט, כי זו בעיה.

זה קיים גם במוסד. היה לי פעם מיקרה בעיר-שרה שישבתי בה, ש עשיתי תיקון דחוף למכונית ונתתי לו צ'ק וראיתי, במשך שבוע או שבועיים, שהצ'ק לא מגיע לפירעון, שהוא לא הציג אותו לבנק. נתתי הוראה למזכיר הראשי של בית-הדין שיתקשר ויודיע לו, שאם הצ'ק לא יגיע לבנק בתוך יומיים, אני אמסור תלונה למישטרה.

אהבת יותר להיות שופט צבאי?

ראשית כל להיות שופט צבאי היה דבר יוצא-דופן, ללכת יום או יומיים בחורש לאווירה אחרת, לסביבה אחרת, לבגדים אחרים, לסוג אחר של מיש פטים, ולכן זה היה יוצא-דופן.

עד שיצרת מהומה וגם משם התפטר?

אני לא יצרתי שום מהומה, אני פשוט ביקשתי לעבור ליחידת מ" לואים שמחזק לבתי-הדין הצבאיים. כשהרמטכ"ל נתן חנינות במיקרים שאני חשבתי שזה גובל בשערוריה, שזה מבטא חוסר-שיוויון ופגיעה בשילטון-החוק, האלמנט המרכזי של שיוויון, החוק קיים כדי ליצור שיוויון בין בני-אדם, כדי לבטא את השיוויון בין בני-אדם, וכשאתה רואה שאנשים שנמצאו אשמים ברצח מקבלים חנינה אחרי תקופה קצרה שזה יישבו במאסר, רק משום שהם יהודים ולא ערבים, אז אתה אומר איפה השיוויון בפני החוק, ואז אני לא רציתי לקחת חלק במערכת כזאת.

זה יצר מהומה?

לא. לא היתה שום סערה. אני פשוט הודעתי שאני מבקש לעבור ליחידת מילואים רגילה ושאני לא רוצה לשרת כשופט צבאי.

הסברת למה?

לא הסברתי, צירפתי לבקשת ההעברה מאמר של נתן דונביץ, שהתפרסם בהארץ לאחר החנינות של פינטו ולדרמן. כתבתי בקשת-העברה וצירפתי את המאמר וכתבתי שסיבת הבקשה היא מה שכתוב במאמר של דונביץ.

וקיבלו את זה?

לא קיבלו את זה, היתה להם בעיה. הפסקו לקרוא לי למילואים והודיעו לי שבגלל הסדרים שקיימים בין משרד-הביטחון ובין מערכת בתי-המשפט, אני חייב להיות מוצב בבתי-הדין הצבאיים. אבל יפסקו לקרוא לי למילואים. כי לא יכלו להציב אותי ביחידה אחרת, ושום מאמצים שלי שרוע הגזירה היה יישבו ושאני כן אוכל לעבור ליחידת-מילואים אחרת, לא עזרו לי.

זה יצר קושי בחיך הי אזרחיים?

לא, אני רק יודע שכמה מה

למה?

כי אני לא מסוגל לעסוק במאטריה שעיקרה הוא בדיקת המעשים שעשו שופטים אחרים בערכאות יותר נמוך. שיעקרה הוא נייטרל, שבה אין לך את המגע הישיר עם העדים, עם הקהל.

כמו שאתה מתאר את השופט האידאלי, זה אדם די יבש, מרוחק מהחברה, קר, חסרי-רגשות כמעט, או שריג-שותי מאלץ קהים?

זה לא מדויק, כי ישנם הרבה אנשים חמים שמצליחים בבית-הדין מישפט לשלוט על הרגשות שלהם ולהעמיד מחיצה.

היא קראה לאהובה „ערבי מלוכלך“, והוא דקר אותה

את יצאת במשך שני ימים וחצי, קיימתם יחסים, אז מה פתאום התהפך הכל והוא היום „ערבי מלוכלך“, ואת הולכת לרב כהנא? שאלה השופטת שרה סירוטה את הערה שרה מזל רנג'ז'ר.

עדותה של שרה היפה העלתה שאלות רבות בליבם של האנשים ששמעו את עדותה בבית-הדין. שרה האדמונית, בת 23, מתגוררת בחולון, שם הכירה את ג'ריס חורי, ערבי נוצרי מרמלה. שרה סיפרה כי חצי שנה יצאו מבלי שידעה על מוצאו, וכאשר נודע לה שהוא ערבי החליטה לנתק את הקשרים ביניהם.

להלן סיפוריה:

היכרתי אותו כאשר הייתי בת 18 וחצי. הלכנו יחד עד גיל 21, ואחרי-כך הפסקנו.

זו לא היתה חברות הדוקה. היו לנו בעיות, יותר מאשר לכל זוג רגיל. לא יצאנו רצוף, תמיד ניסיתי להינתק ממנו, והוא היה לוחץ עליי. למרות שהייתי במצב כספי קשה, ניסיתי שלא להתפתות. הוא ניסה לפתות אותי בכסף ובמתנות. אני לא עבדתי, כי הוא לא נתן לי לעבוד.

במשך השנה הראשונה שהיינו יחד החלפתי המון מקומות-עבודה, כי הוא היה בא ומפריע לי. אני התחלתי לעבוד בספרייה בגיל צעיר מאוד. זה לא היה קשר כספי. למרות

שהוא לא-יהודי, המשכתי לשמור על קשר. לאחר מה שהתברר לי, שהוא ערבי, ניסיתי להינתק רי מהר, אבל זה לקח עוד שנתיים וחצי.

כשרציתי לצאת עם חבר יהודי, ולחשוב על החיים ברצינות, הוא היה בא ומפריע לי. יצאתי איתו בערך פעם בשבוע או פעם בשבוע וחצי, אבל הוא היה בא ומחכה ליד בתי כמעט בכל יום.

ניסית בדרך החוקית?

התחלה, כשיצאנו, קיבלתי ממנו כסף. אחרי-כך נודע לי שהוא נוצרי, והמישפט לחצה שניפרד. אבל הוא היה מתקין ומאיים ולוחץ, כדי שאצא איתו. הוא היה אורב לי בכל מקום. לאן שהלכתי — הייתי רואה אותו מופיע.

אפשר לומר שהיו שלוש תקופות בהיכרות שלנו: חצי השנה הראשונה, שבה טרם ידעתי שהוא נוצרי, ואז הכל היה בסדר; שנתיים וחצי שהמשכתי לצאת איתו תחת לחץ, ורציתי להינתק ממנו; כי ידעתי כבר שהוא ערבי; והתקופה שאחר-כך, כאשר הפסקתי ללכת איתו והוא תקף אותי.

בתקופה הראשונה הוא היה בא, מציץ מתנות וכסף, מביא ירקות והייתי מקבלת ממנו. הוא התייחס אליי כאל אשתו, והיה מציץ אותי כך.

כשהייתי יושבת עם חברים, הוא היה מגיע ומודיע שהוא נמצא בסביבה. הוא עשה זאת כדי שאף אחד לא ינסה להתקרב אליי ולא לרקוד איתי.

כאשר עשיתי חוב במכולת או אצל הירקן, והייתי באה לשלם, היו אומרים לי „אין חובו בעלך שילם!“ אמרתי שאני לא נשואה, או היו מתארים לי אותו, והבנתי שזה ג'ריס. הוא המשיך לשלם את חובותיי גם בתקופה השניה. זה לא נכון שהוא קנה לי וריא.

את הווידאו קנתי מכספים של תוכן-ניתיסכון מכסף שלי, שהשתחרר בבנק. החוקתי את הווידאו רק חודשיים או שלושה, ומכרתי אותו. הוא עלה בערך 700 דולר. חייתי ממש בחובות, אבל לא מכסף. אחרי שהוא דקר אותי, הוא אמר לי שאני גנבת ממנו שעון, ושהוא נתן לי 4000 דולר. הוא ביקש שאחזיר לו.

כאשר רציתי לנתק איתו את הקשר, הוא ביקש את כספו בחזרה. הוא טען שאני חייבת לו 4000 דולר. אילו היו לי 4000 דולר, כבר מוזמן לא הייתי בארץ.

עוד לפני שדקר אותי הוא התלונן במישטרה שגנבתי ממנו. תמיד היה מודיע לי לפני שהיה מתלונן. הוא אמר שיתלונן שאני מטרידה אותו בטלפון.

גנבתי ממנו שעון ושאני שולחת לו מיכתבים ומאיימת לרצוח אותו. הוד מנתי לחקירה במישטרה.

אף פעם לא שלחתי אליו אנשים. ניסיתי בדרך החוקית, הלכתי להתלונן נגדו במישטרה. התלוננתי כמה פעמים, יותר מעשר. היו רושמים תלונה ושולחים מיברק לרמטכ"ל כדי שיעצרו אותו, וזה הכל. עוד באותו הערב הוא היה מטריד אותי בטלפון, ומשמיד לי מוסיקה. הוא אמר לי שהוא עובד עם המישטרה, מוסר להם מידע, ויש לו גב שם.

הגיעו מים עד נפש, והייתה לי הבחירה לקחת את החוק לידיים שלי, כמו שהוא לקח, אבל חשבתי „למה שאני אסתבך ואשב בבית-סוהר בשביל ערבי מלוכלך?“ אמרו לי לפי נות לרב כהנא.

הוא הבטיח „להתגייר“?

בשלב זה של עדותה, הפסיקה אותה השופטת סירוטה, ושאלה כיצד יכלה לעשות זאת לאדם שאותו הייתה יותר משנאת. „זה נכון ש קיימתם איתו יחסים, אבל הוא הבטיח להתגייר ולא קיים וגם הפריע לי שהוא קנאי“ אמרה שרה לשופטת.

המשיכה שרה: ביולי שעבר ירדתי מהבית שלי עם ידיד, ופיתאום ראיתי את ג'ריס. הוא ראה שאני רוצה להיכנס למכונית, והוא משך אותי ביד לחוריהמרגות של הבית, ושם דקר אותי כמה דקירות באולר ואמר שירצח

הוא עשה זאת כדי שאף אחד לא ינסה להתקרב אליי ולא לרקוד איתי.

כאשר עשיתי חוב במכולת או אצל הירקן, והייתי באה לשלם, היו אומרים לי „אין חובו בעלך שילם!“ אמרתי שאני לא נשואה, או היו מתארים לי אותו, והבנתי שזה ג'ריס. הוא המשיך לשלם את חובותיי גם בתקופה השניה. זה לא נכון שהוא קנה לי וריא.

את הווידאו קנתי מכספים של תוכן-ניתיסכון מכסף שלי, שהשתחרר בבנק. החוקתי את הווידאו רק חודשיים או שלושה, ומכרתי אותו. הוא עלה בערך 700 דולר. חייתי ממש בחובות, אבל לא מכסף. אחרי שהוא דקר אותי, הוא אמר לי שאני גנבת ממנו שעון, ושהוא נתן לי 4000 דולר. הוא ביקש שאחזיר לו.

כאשר רציתי לנתק איתו את הקשר, הוא ביקש את כספו בחזרה. הוא טען שאני חייבת לו 4000 דולר. אילו היו לי 4000 דולר, כבר מוזמן לא הייתי בארץ.

עוד לפני שדקר אותי הוא התלונן במישטרה שגנבתי ממנו. תמיד היה מודיע לי לפני שהיה מתלונן. הוא אמר שיתלונן שאני מטרידה אותו בטלפון.

גנבתי ממנו שעון ושאני שולחת לו מיכתבים ומאיימת לרצוח אותו. הוד מנתי לחקירה במישטרה.

אף פעם לא שלחתי אליו אנשים. ניסיתי בדרך החוקית, הלכתי להתלונן נגדו במישטרה. התלוננתי כמה פעמים, יותר מעשר. היו רושמים תלונה ושולחים מיברק לרמטכ"ל כדי שיעצרו אותו, וזה הכל. עוד באותו הערב הוא היה מטריד אותי בטלפון, ומשמיד לי מוסיקה. הוא אמר לי שהוא עובד עם המישטרה, מוסר להם מידע, ויש לו גב שם.

הגיעו מים עד נפש, והייתה לי הבחירה לקחת את החוק לידיים שלי, כמו שהוא לקח, אבל חשבתי „למה שאני אסתבך ואשב בבית-סוהר בשביל ערבי מלוכלך?“ אמרו לי לפי נות לרב כהנא.

הוא עשה זאת כדי שאף אחד לא ינסה להתקרב אליי ולא לרקוד איתי.

כאשר עשיתי חוב במכולת או אצל הירקן, והייתי באה לשלם, היו אומרים לי „אין חובו בעלך שילם!“ אמרתי שאני לא נשואה, או היו מתארים לי אותו, והבנתי שזה ג'ריס. הוא המשיך לשלם את חובותיי גם בתקופה השניה. זה לא נכון שהוא קנה לי וריא.

את הווידאו קנתי מכספים של תוכן-ניתיסכון מכסף שלי, שהשתחרר בבנק. החוקתי את הווידאו רק חודשיים או שלושה, ומכרתי אותו. הוא עלה בערך 700 דולר. חייתי ממש בחובות, אבל לא מכסף. אחרי שהוא דקר אותי, הוא אמר לי שאני גנבת ממנו שעון, ושהוא נתן לי 4000 דולר. הוא ביקש שאחזיר לו.

כאשר רציתי לנתק איתו את הקשר, הוא ביקש את כספו בחזרה. הוא טען שאני חייבת לו 4000 דולר. אילו היו לי 4000 דולר, כבר מוזמן לא הייתי בארץ.

עוד לפני שדקר אותי הוא התלונן במישטרה שגנבתי ממנו. תמיד היה מודיע לי לפני שהיה מתלונן. הוא אמר שיתלונן שאני מטרידה אותו בטלפון.

גנבתי ממנו שעון ושאני שולחת לו מיכתבים ומאיימת לרצוח אותו. הוד מנתי לחקירה במישטרה.

אף פעם לא שלחתי אליו אנשים. ניסיתי בדרך החוקית, הלכתי להתלונן נגדו במישטרה. התלוננתי כמה פעמים, יותר מעשר. היו רושמים תלונה ושולחים מיברק לרמטכ"ל כדי שיעצרו אותו, וזה הכל. עוד באותו הערב הוא היה מטריד אותי בטלפון, ומשמיד לי מוסיקה. הוא אמר לי שהוא עובד עם המישטרה, מוסר להם מידע, ויש לו גב שם.

הגיעו מים עד נפש, והייתה לי הבחירה לקחת את החוק לידיים שלי, כמו שהוא לקח, אבל חשבתי „למה שאני אסתבך ואשב בבית-סוהר בשביל ערבי מלוכלך?“ אמרו לי לפי נות לרב כהנא.

הוא עשה זאת כדי שאף אחד לא ינסה להתקרב אליי ולא לרקוד איתי.

כאשר עשיתי חוב במכולת או אצל הירקן, והייתי באה לשלם, היו אומרים לי „אין חובו בעלך שילם!“ אמרתי שאני לא נשואה, או היו מתארים לי אותו, והבנתי שזה ג'ריס. הוא המשיך לשלם את חובותיי גם בתקופה השניה. זה לא נכון שהוא קנה לי וריא.

את הווידאו קנתי מכספים של תוכן-ניתיסכון מכסף שלי, שהשתחרר בבנק. החוקתי את הווידאו רק חודשיים או שלושה, ומכר